

Svijet u kandžama pohlepe

CAZIN.NET INFO PORTAL GRADA CAZINA

UNA-PROMET

Građevinski ma

Počinju intervju na konkursu za odlazak medicinara iz BiH u obećanu

SIPA uhapsila Vahida Bajraktarevića iz Velike Kladuše

Bivši tjeloh zločinca Mla Emir J. iz Bi ne smije u E

POČETNA CAZIN USK BIH SVIJET SPORT IZDVOJENO MAGAZIN CITATI GALERIJE OG

SVIJET » "Svijet u kandžama pohlepe"

Autor je napisao više od 300 knjiga, prevedenih na 73 jezika na teme iz politike, religije i nauke.

"Svijet u kandžama pohlepe"

U današnje vrijeme većina svjetske populacije se žali na siromaštvo. Sistematski ih uvjeravaju da finansijske poteškoće s kojima se suočavaju nastaju kao posljedica pekomjerne populacije koja je peopterila "ograničene" prirodne resurse. To što milioni umiru od gladi širom svijeta više nije udarna vijest. Takvi izvještaji više nisu predmet dnevnih novosti.

Poplava "vrhunskih izvještaja" u kojima se žali zbog ubrzanog trošenja svjetskih resursa je ljudi učinila indiferentnim na stanje ostalih. Smatraju prihvatljivim izvještaje o ljudima koji umiru od gladi u različitim dijelovima svijeta jer je to prirodna posljedica scenarija koji se promovira ovim "vrhunskim istraživanjima".

Istina je da je naša planeta ostarila i da je ljudska populacija mnogostruko uvećana, ali je jako malo nas svjesno činjenice da su trenutni svjetski resursi dovoljni za potrebe duplo većeg broja ljudi. Pa čemu onda ovolika galama? Zašto se sve veći broj ljudi primorava da žive ispod linije siromaštva svake godine? Zašta je veći dio ljudske populacije onemogućen da koristi prirodne resurse?

Nije problem nedostatak sredstava ili njihovo trošenje. Veoma dobro koordiniran "lobi siromaštva" je već dugo u funkciji. Razlog zašto ljudi postaju siromašniji i bez pristupa resursima nije nedostatak tih resursa, nego lobi siromaštva koji funkcioniše već jako dugo, a kojem je cilj da kontroliše sve prirodne resurse širom svijeta. Taj lobi širi propagandu sistematski kako bi obmanuo ljudi i zadržao svoj monopol nad svjetskim resursima.

TEME
HARUN YAHYA

U današnje vrijeme većina svjetske populacije se žali na siromaštvo. Sistematski ih uvjeravaju da finansijske poteškoće s kojima se suočavaju nastaju kao posljedica pekomjerne populacije koja je peopterila "ograničene" prirodne resurse. To što milioni umiru od gladi širom svijeta više nije udarna vijest. Takvi izvještaji više nisu predmet dnevnih novosti.

Poplava "vrhunskih izvještaja" u kojima se žali zbog ubrzanog trošenja svjetskih resursa je ljudi učinila indiferentnim na stanje ostalih. Smatraju prihvatljivim izvještaje o ljudima koji umiru od gladi u različitim dijelovima svijeta jer je to prirodna posljedica scenarija koji se promovira ovim "vrhunskim istraživanjima".

Istina je da je naša planeta ostarila i da je ljudska populacija mnogostruko uvećana, ali je jako malo nas svjesno činjenice da su trenutni svjetski resursi dovoljni za potrebe duplo većeg broja ljudi. Pa čemu onda ovolika galama? Zašta se sve veći broj ljudi primorava da žive ispod linije siromaštva svake godine? Zašta je veći dio ljudske populacije onemogućen da koristi prirodne resurse?

Nije problem nedostatak sredstava ili njihovo trošenje. Veoma dobro koordiniran "lobi siromaštva" je već dugo u funkciji. Razlog zašto ljudi postaju siromašniji i bez pristupa resursima nije nedostatak tih resursa, nego lobi siromaštva koji funkcioniše već jako dugo, a kojem je cilj da kontroliše sve prirodne resurse širom svijeta. Taj lobi širi propagandu sistematski kako bi obmanuo ljudе i zadržao svoj monopol nad svjetskim resursima. Dozvolite mi da pojasnim ovaj stav kroz statistiku, radi boljeg razumijevanja.

Prema posljednjim izvještajima OXFAM-a, međunarodnog građanskog udruženja koje djeluje u okviru Oxford Univerziteta u Engleskoj, 85 ljudi na svijetu su bogatiji od 3,5 milijarde ljudi, dakle polovine ljudske populacije. Bruto nacionalni proizvod 48 najsiromašnijih država na svijetu je manji od cijelokupnog bogatstva tri najbogatija čovjeka na svijetu. Drugim riječima, stanovništvo 48 država bi moglo uživati ekonomsko blagostanje uz bogatstvo koje posjeduju samo 3 čovjeka.

Prema procjenama, 6 milijardi dolara je potrebno da se educira sva populacija svijeta, a 13 milijardi bi bilo dovoljno da se zadovolje osnovne potrebe za hranom. Dok se te cifre nalaze pred očima sviju, 12 milijardi dolara se troši na kupovinu parfema u Evropi svake godine, 17 milijardi dolara na hranu za pse i mačke u Evropi i Americi, a više od 50 milijardi dolara na rješavanje problema gojaznosti u SAD-u. Samo u SAD-u se troši 640 milijardi dolara na vojnu opremu.

Ove cifre jasno upućuju da ne postoji organski uzrok siromaštva u svijetu. Naravno da ljudi mogu trošiti novac na kupovinu parfema i hrane za pse, ali nema potrebe da drugi ljudi umiru od gladi u tom istom trenutku. Svijet posjeduje dovoljno za sviju.

Međutim, organizirani lobi siromaštva to ne želi dozvoliti. Eksplotatorski sistem kojim se ljudi i države osiromašuju je u punom pogonu. Ratovi su jedan od glavnih izvora prihoda za ovaj lobi. Tokom posljednjih 10 godina civilna proizvodnja u SAD-u se smanjila za 19%, dok je vojna proizvodnja doživjela ogroman porast od 123%. Još jedan element u istoj analizi govori da je industrija vojne opreme tri puta veća od svih ostalih industrija.

1 % populacije kontroliše 99% materijalnih resusa. Dakle, svjetski resursi kruže isključivo među ovih 1%, pa dok se to odvija, ljudi postaju sve siromašniji i umiru od gladi, a UN smanjuje rezerve hrane za izbjeglice, govoreći: "Nemamo dovoljno."

Dok se sprovodi osiromašavanje ljudi, također postoje i države koje moraju biti osiromašene. Najvažnija karakteristika ovih država su njihovi prirodni resursi. Afganistan - čijeg 36% stanovništva živi u apsolutnom siromaštvu i koji je primoran prisiliti hiljade djece na rad, Irak - poprište najgorih pokolja na Bliskom istoku, Mijanmar - koji se suočava s genocidom, kao i cijeli afrički kontinent, orobljeni su ratovima i nestašicama, uprkos svojim bogatim resursima. Afrika još uvijek mora poštivati monopol bivših kolonijalnih sila, jer, iako raspolaže bogatstvom poput uranijuma, nafte, dijamantata ili prirodnog gasa, nije joj dopušteno da ima industriju koja će koristiti sve ovo, niti transportnu mrežu da ih alocira. Države sa industrijskom i transportnom moći koriste ove resurse za svoje interese, a ne za korist države vlasnice. Nije čudno da ratovi i glad uvijek zahvataju baš ove države.

Globalne aktivnosti lobija siromaštva također muče i razvijene zemlje. Broj beskućnika u Francuskoj je porastao za 50%, s obzirom da 3,6 miliona ljudi nema trajno prebivalište. Glad je ogroman problem na sporednim ulicama Londona, dok je broj djece bez doma u SAD-u dosegao 2,5 miliona.

Živimo u jedinstveno vrijeme najstrašnijih tragedija, kada je mržnja veoma jaka, a ljudske vrijednosti zaboravljene. Kako se kraj svijeta približava, konstantno ćemo

svjedočiti borbi između dobra i lošeg. Ono loše će biti zaista zlo, dok će rad za dobro u ovoj najtežoj borbi biti neizmjerno vrijedan.

Islam opisuje veličanstveno pravedan sistem koji će okončati ekonomске nepravde, ukloniti ponor između bogatih i siromašnih, te mehanizme iskorištavanja i sve vrste nepravde. Muslimani imaju snage da implementiraju ovaj pravedni sistem i da time spase svijet. Međutim, da bi to postigli, moraju se ujediniti. Kako bi uspostavili uniju, moraju imati želju da iskorijene nepravdu i da oslobole nezaštićene. Očigledno je da sistem koji teži ostvarenju isključivo vlastitih interesa nameće nevolje i šteti muslimanima također, jednako kao i ostatku svijeta.

Muslimani bi trebali odbiti biti dijelom takvog eksplotatorskog sistema i imati na umu isključivo vlastitu udobnost. Trebalo bi da se ponašaju kao spasioci svih ljudi. Trebalo bi da se srame mentaliteta koji podpada pod eksplotatorski sistem, koji vodi računa isključivo o vlastitim interesima i pasivno posmatra, govoreći: "Dobro je dok sam ja dobro." Njihova je odgovornosti da reaguju na ovu nejednakost i lobi siromaštva, te da promovišu i jačaju pravedan sistem koji je predviđen islamom. Oni mogu razviti rješenje koje će neutralizirati ovaj užasan sistem pod kojim ljudi jecaju u krvavim suzama i jošuvijek trpe iskorištavanje.

Najprije, međutim, moraju se sjetiti da su na ovom svijetu da bi bili testirani, a ne da se odmaraju. Muslimani imaju odgovornost prema svim potlačenim ljudima (Kur'an, 4/75). Allah će uvijek pomoći onima koji se zajedno trude da budu na pravom putu.

CazinNet & Arab News:

<http://www.cazin.net/vijesti/clanak/svijet-u-kandzama-pohlepe>

<http://www.arabnews.com/columns/news/707456>

